

Конгрес
Українських
Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.cun.org.ua 5 грудня 2013 року № 50 (525)

"МИ СТАЛИ ВОЛІ НА СТОРОЖІ"

Українці не пробачили крові своїх дітей. Побоїще, вчинене підручними влади, не залякало, а обурило людей, зачепило найпотаємніші струни їхніх душ, переповнило рішучістю. "Я не здамся без бою", – здавалося, разом із Станіславом Вакарчуком цю пісню тепер співали мільйони громадян, вона стала для них покликом сумління.

Першого грудня, у 22-у річницю доленосного референдуму про Незалежність України, повстала столиця України. Від пам'ятника Тарасові Шевченку, від Софійського майдану до Хрещатика багатотисячними колонами йшли маніфестанти. Нас було – за різними оцінками, від 500 до 800 тисяч, і наші гасла вже були політичними. Протестуючі вимагали відставки уряду, Президента та перевиборів Верховної Ради. Лише повне перезавантаження влади відкриє Україні шлях до цивілізованого світу, до щасливого майбуття, стверджували громадяни, наполягаючи на розслідуванні терору проти власного народу, вчиненого в ніч на 30-е листопада, та покаранні винних.

Люди стіною стали на Майдані Незалежності, який, здавалося, ще досі пахне кров'ю української молоді. "Будемо тут стояти до перемоги, – сказали вони. – Будемо боротися – " за Україну, за її волю, за честь, за славу, за народ!", – останні слова – із пісні, тож їх заспівали. З трибуни виступали лідери опозиції, політичних партій, достойні громадяни, безкомпромісні борці за українську справу. Серед них – Голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь. Він нагадав про найкращих синів і дочок України, які "стали волі на сторожі" в буремні роки визвольних змагань. Майдан завмер, а тоді вибухнув єдиним кличем: "Слава українським героям!" Невмируща звитяга наших великих попередників кличе нас бути гідними їхнього подвигу. Тому й лунає над українськими майданами: "Слава Україні!", "Ґероям слава!"

Заява Конгресу Українських Націоналістів

Чинний режим показав сьогодні своє злочинне обличчя. Проти мирних громадян, які виступали за євроінтеграцію на Майдані Незалежності у Києві, було застосовано брутальну силу.

Напередодні, 29 листопада, на саміті Східного партнерства у Вільнюсі, Президент України Віктор Янукович вчинив державну зраду. Попри вимоги українського народу на десятках Євромайданів по всій країні, він демонстративно відмовився підписати Угоду про асоціацію із Євросоюзом. А повернувшись у Київ, дав наказ розігнати мирних протестувальників на Євромайдані. Янукович знову вдався до бандитських методів захоплення влади зразка 2004 року. У ці дні він підтвердив, що так і не зумів стати Президентом України – великої європейської держави з волелюбним народом. Він обрав шлях авторитарного лідера пострадянського штибу на службі у кремлівських господарів.

Розгоном Євромайдану Янукович зухвало перейшов межу законності, а перед тим зрадив національні інтереси України на саміті у Вільнюсі. Тому Конгрес Українських Націоналістів вважає, що ця особа не має права обіймати посаду Президента України. Ми засуджуємо жорстокі дії силових структур, які виконали злочинний наказ режиму і пролили кров мирних громадян.

Сьогодні ми звертаємось до європейських держав, Сполучених Штатів Америки та всього цивілізованого світу з закликом не залишати українців наодинці з бандитською владою. Ми закликаємо застосувати проти Президента України Віктора Януковича, Прем'єр-міністра Миколи Азарова, керівників Міністерства внутрішніх справ України та членів уряду персональні санкції. Закликаємо всіх українців піднятися на захист своєї гідності та незалежності рідної держави! Закликаємо всі опозиційні політичні та громадські організації об'єднати зусилля та скинути злочинну владу, яка поставила під загрозу суверенітет України!

Слава Україні! Ґероям слава!

Конгрес Українських Націоналістів

ОФІЦІЙНО

Звернення до всіх ветеранів – військовослужбовців військових формувань України

У боротьбі проти власного народу злочинна влада України вдається до послуг так званих тітушок-гопників. Ці незаконні формування наділено необмеженими, аж до каральних, повноваженнями. Їм фактично передано функції репресивних структур, у результаті чого правоохоронні органи зневажено й упосліджено в очах українців.

Ще ніколи честь офіцера в Україні не була так зганьблена і принижена, як сьогодні.

Звертаємося до всіх ветеранів – військовослужбовців військових формувань України із закликом вийти на Євромайдани, захистити український народ від фізичного насилля і знущань гопників, а честь і гідність офіцера України – від ганьби!

Честь маємо!

Конгрес Українських Націоналістів

ЗВЕРНЕННЯ Проводу Спілки офіцерів України

до військовослужбовців Збройних Сил України та службовців інших силових структур

Нинішня влада в Україні, відмовившись від євроінтеграції, позбавила український народ надій на краще майбутнє.

Жорстоко розправившись зі студентами-активістами Євромайдану, режим відкрив своє справжнє, злочинне обличчя. Перейдено межу людяності.

Український народ повстав проти влади, яка брутально порушує права і свободи громадян, гарантовані Конституцією України та чинним законодавством

Влада грубо порушує вимоги ст. 5, 7, 9 та 20 Загальної декларації прав людини, прийнятої ООН 1948 року, яка наголошує, на тому, що "…права людини мають охоронятися силою закону, щоби людина не була змушена вдаватися до повстання, як до останнього засобу спротиву тиранії".

Отже, наш народ має законне право на повстання проти нинішньої злочинної влади!

Спілка офіцерів України звертається до всіх військовослужбовців Збройних Сил України та службовців інших силових структур із закликом – не робіть злочинів, за які прийдеться відповідати згідно з Кримінальним кодексом, не виконуйте злочинних наказів влади!

Ви присягали на вірність українському народу, а не владі!

Вставаймо на захист українського народу, своїх родин, батьків і дітей, свого майбутнього!

РАЗОМ – переможемо!

Слава Україні!

Є.ЛУПАКОВ, Голова Спілки офіцерів України, Народний депутат України ІІ скл., капітан 1 рангу

ПОЗИЦІЯ

ГОЛОС УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН МАЄ ПОЧУТИ ВЛАДА

Заява Президента України (1991–1994) Леоніда Кравчука, Президента України (1994–2005) Леоніда Кучми, Президента України (2005–2010) Віктора Ющенка щодо політичних подій в Україні

В Україні розгортається глибока політична криза, яка може мати важкі наслідки для всієї Української держави, її територіальної цілісності, незалежності та суверенітету.

Першопричиною цієї кризи є несистемна робота Уряду з підготовки до укладання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом на саміті у Вільнюсі 29 листопада. Викликає подив, що в останні дні перед цією непересічною для України та всієї Європи зовнішньополітичною подією українське керівництво різко змінило тональність заяв і вектор своїх дій. В односторонньому порядку підготовку до підписання Угоди було припинено. При цьому поспішне одномоментне рішення досі не має переконливих пояснень і альтернатив. Чесні аргументи, а вони реально існують, своєчасно не були донесені ані до зовнішньополітичних стратегічних партнерів України, ані до українського народу.

Розчарування людей щодо європейського майбутнього України призвело до того, що сотні тисяч громадян вийшли на вулиці з вимогою повернутися до європейського курсу, бо для них європейські цінності і спосіб життя є особистим громадянським вибором. Відчуття обману надає мітингам особливого емоційного забарвлення, поглиблює недовіру до влади.

Слабкість української позиції і перед Європейським Союзом, і перед Російською Федерацією очевидна. Україна до цього часу не продемонструвала чітко виробленої стратегії і тактики у європейському та російському напрямках. Попри те, що Законом про основні засади внутрішньої та зовнішньої політики однозначно визначено курс євроінтеграції, у практичній роботі влади нерідко спостерігаються коливання між Заходом і Сходом. Потрібні обгрунтовані стратегічні лінії діяльності.

Ми висловлюємо солідарність із мирними громадянськими діями сотень тисяч молодих українців. Спричинені неприйняттям різкої зміни європейського курсу, вони є свідченням громадянської зрілості, мужності, демократизму українців та віри у їхню здатність змінити своє життя і життя країни. Практика вирішення стратегічних питань розвитку України без публічного обговорення і раціонального обґрунтування, розбіжності тлумачень українських урядовців щодо європейського курсу є неприпустимим і породжує суперечливе тлумачення політики.

Вперше український народ вийшов на вулиці з неполітичною вимогою, яка має безпрецедентну масову підтримку. Їхня щира відданість європейському вибору, демократичним цінностям, патріотизм викликають велику повагу.

Проте розв'язку кризи поки не знайдено. Криза поглиблюється, і ми бачимо ризики втрати контролю над ситуацією. Апогеєм стало застосування надмірної сили до мирних демонстрантів, яким Конституцією і законодавством гарантовано право висловлювати свою позицію. Створено перший за роки української незалежності небезпечний прецедент, коли влада вдалася до силового розгону мирного Майдану. Жорстокість, з якою діяли спецпідрозділи міліції, має бути не лише публічно засуджена, але й покарана відповідно до українського законодавства, як абсолютно неприйнятна у демократичній країні.

Стихійність масових виступів та вкинутий у протестні настрої радикалізм можуть мати небезпечні наслідки. Сторони мають негайно відмовитися від будь-яких спроб вирішити політичні питання силовими методами. Заклики до захоплення адміністративних будинків, революційних дій, запровадження надзвичайного стану, непокори окремих міст і регіонів центральним органам влада, протиставлення українців Сходу і Заходу мають бути припинені, як небезпечні та непередбачувані.

Ми вважаємо, що Уряд України не забезпечив належної підготовки до підписання Угоди про асоціацію з ЄС, чим спричинив ескалацію політичної кризи.

Вихід із ситуації має бути знайдений через відкритий діалог із громадянським суспільством. Вирішення політичної кризи необхідно терміново починати шукати у форматі загальнонаціонального круглого столу. Учасниками такого формату мають стати справжні інституції громадянського суспільства, які спираються на широку підтримку українських громадян і можуть представляти їхню позицію послідовно і чесно. Ціннісною основою такого діалогу мають стати демократія, рівність, свобода вираження своєї позиції, європейські устремління українського народу, довіра і чесність усіх учасників.

У рамках врегулювання ситуації ми висловлюємося за повернення до переговорів з європейськими офіційними інституціями з приводу укладання Угоди про асоціацію. Переконані, цей крок стане основним стабілізаційним пунктом узгодженого плану дій. З урахуванням заяв про підтримку, які уже прозвучали з боку представників ЄС, Євросоюз має вкотре засвідчити відданість стратегічному характеру відносин з Україною та запропонувати кроки, в тому числі фінансово-економічні, які б привели до якнайшвидшого підписання документа. Висловлюємо сподівання, що українська влада також буде послідовною у виконанні цілей євро інтеграційної політики, визначених законодавством і здійснить оперативні кроки, які дозволять укласти Угоду у максимально стислі кроки.

Закликаємо владу не вдаватися до будь-яких дій, які передбачають застосування сили до мирних громадян та адекватно оцінити значення подій, які розгортаються в країні. Закликаємо об'єктивно розслідувати кожен випадок застосування насильства та не вдаватися до кримінального переслідування тих, хто протестував мирно. Будь-які варіанти радикалізації, насильства, тоталітарних форм правління, як відповіді на позицію сотень тисяч українців, мають бути категорично заперечені.

Ми не можемо знати вичерпного переліку всіх пропозицій для виходу із ситуації, яка складається, проте ми чітко стоїмо на тому, що голос українських громадян має обов'язково бути почутий владою. У всіх своїх діях влада, насамперед, має бути націлена на збереження єдності українського народу, територіальної цілісності, незалежності та суверенітету України, посилення демократичних засад, відновлення її міжнародної репутації як надійного передбачуваного партнера.

Щиро

Президент України (1991–1994)Леонід Кравчук

Президент України (1994–2005) Леонід Кучма

Президент України (2005–2010) Віктор Ющенко

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Доля української революції вирішиться у найближчі 48 годин

Учасники Євромайдану у Києві мають зберегти динаміку протестів, щоб добитися поступок від Президента Януковича. Про це заявив в інтерв'ю газеті Rzeczpospolita екс-президент Александр Кваcьнєвський.

На думку Квасньєвського, хід української революції має вирішитися в найближчі 48 годин.

Якщо прихильники інтеграції будуть рішучими, зможуть зберегти динаміку протесту, тоді Янукович почне йти на поступки, погодиться на звільнення того чи іншого міністра, можливо, навіть прем'єр-міністра.

Але якщо протести почнуть слабшати, то він застосує силу, аби впорядкувати ситуацію.

На думку екс-президента Польщі, Янукович не має свого плану вирішення ситуації.

"Він чекає на розвиток подій і реагуватиме в межах їх значення. У нього одна мета: повернути спокій і забезпечити своє переобрання в 2015 році", – сказав Квасьнєвський.

За його словами, влада сьогодні в Україні набагато сильніша, ніж під час Помаранчевої революції.

"Тоді ми були після двох термінів Леоніда Кучми, велася битва за спадщину після нього. Сьогодні ситуація інша. Президенту залишається півтора роки до закінчення каденції, а його партія має більшість у парламенті. Звичайно, Партія регіонів може втратити більшість, а Януковичу, можливо, доведеться сформувати уряд національної єдності. Проте це не означає, що він піде", – вважає Квасьнєвського.

Він думає, що Володимир Путін піде на поступки Україні не за не підписання асоціації з Україною, а виключно за вступ до МС.

"У стратегічних планах Росії тільки це має сенс", – наголосив він.

Наші корпункти

Вінниця	Березовський В'ячеслав	(067) 258-55-71
Дніпродзержинськ	Чередниченко Олександр	(098) 242-54-87
Дніпропетровськ	Фурман Анатолій	(050) 695-83-48, (097) 243-71-72
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04597) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Кривий Ріг	Мельник Олександр	(096) 298-19-56
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Динилиха Ігор	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Салтиченко Михайло	(067) 942-64-71
Одеса	Ролінський Володимир	(095) 678-76-73
Полтава	Паламарчук Дмитро	(050) 171-63-49
Рівне	Бідюк Юрій	(050) 435-34-34
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 54-64-07
Суми	Друзь Віктор	(096) 485-67-37
Тернопіль	Ткач Володимир	(098) 711-05-50
Ужгород	Сачко Олександр	(099) 053-48-69
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(097) 285-32-96
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Савченко Максим	(067) 647-35-24
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

ІДЕЯ ТА ЧИН

КОНГРЕС У РЕВОЛЮЦІЙНИХ ПОДІЯХ

Членство Конгресу Українських Націоналістів продовжує прибувати у Київ на Майдан з усіх куточків України. Наразі у Києві перебувають більше тисячі конгресівців з Львівщини, Івано-Франківщини, Закарпаття, Тернопільщини, Вінниччини, Чернігівщини, Дніпропетровщини, Донеччини, Одещини, Київщини, Буковини. Основним завданням, що поставлено перед членством Конгресу, є охорона Штабу національного спротиву у Будинку профспілок.

Крім того, конгресівці в числі загальних колон протестувальників пікетують Кабмін та Верховну Раду.

Від вівторка 3 грудня на Майдані функціонує партійний намет КУН. Делегація Конгресу бере участь у нарадах Штабу національного спротиву.

На великій сцені Майдану виступали Голова Конгресу Степан Брацюнь та голова Секретаріату Володимир Манько. Керівництво партії закликало українців повалити зрадницький режим Президента Януковича.

Прес-служба КУН

"Пролита кров лише додала ненависті до влади"

Василь ШПІЦЕР

Перший демократичний міський голова Львова, член Конгресу Українських Націоналістів Василь Шпіцер прокоментував революційні події в Україні.

"Кажуть, що свободу можна здобути лише ціною пролитої крові. На відміну від першого, Помаранчевого Майдану, нинішній Майдан був таки залитий кров'ю. Двічі судимий дрібний злодійчук, обраний "старшими братами", які захопили опустілі під час штучного Голодомору українські садиби, та зросійщеною місцевою потолоччю президентом України, віддав наказ побити до крові студентську молодь.

Оте полохливе бидло, що втратило в Івано-Франківську свідомість від кинутого у нього яйця, вирішило, що українці такі ж боягузи, як він, і після побиття вже не повернуться на Майдан. Але пролита кров тільки додала нашому доброму народові ненависті та люті проти цієї брехливої, продажної, бандитської влади, і в неділю Майдан заповнили сотні тисяч обурених людей.

Вірю, що "пахан" зі своєю шайкою будуть зметені, а в Україні буде сформована нова, по-справжньому демократична влада, яка поверне нашу державу до Європи, обрізавши навіки-вічні московські пута".

Прес-служба Львівської ОО КУН

ПРОВОКАТОРИ

ЗА МОСКОВСЬКИМ СЦЕНАРІЄМ. ОПРИЧНИКИ НА БАНКОВІЙ

У той час, коли Майдан Незалежності вирував мітингом, до Банкової, під будинок Адміністрації Президента, прямували "спецпризначенці", "тітушки", записні провокатори і різна антиукраїнська нечисть, на яку було покладено криваву місію – інспірувати спробу захоплення АП, спровокувати протистояння, а далі – за відпрацьованим сценарієм – гамселити, принижувати, катувати всіх без розбору. Провину за криваве побоїще мали покласти на мітингувальників, ті, мовляв, намагалися захопити державну установу. На Майдані тим часом ніхто не збирався штурмувати урядові будівлі. Мало того, там і не підозрювали, що за якихось 700 метрів вже ллється кров...

"Тітушки" та "Беркут" діяли узгоджено. Братки із "Братства" Корчинського виконували вказівки свого "провідника", який цього разу прибув не на танку. Зате грейдер, яким начебто збиралися протаранити будівлю АП, кажуть, забезпечив саме він. Ну й кинув "своїх" хлопців на бійню. Коли ж на Банковій закипіло, неначе в казані, Діма спостерігав за дійством звіддаля, дислокувавшись у сусідньому кафе, перемовлявся з кимось по телефону. Чи, бува, не зі слугами В.Медведчука, до яких, кажуть, і він належить? Сьогодні вже не лише політики стверджують, що організатором кривавих провокацій у столиці є саме кум і "смотрящий" Путіна в Україні, озлоблений на українців (які відповідають йому взаємністю) і переповнений рефлексіями жорстокості Медведчук. Саме він, начебто, транслює накази Путіна Януковичу та Азарову, які ті, як безвольні люди, слухняно виконують. Залита ж кров'ю Банкова має стати, за сценарієм, ще одним кроком, який наближає владу до запровадження в Україні, чи хоча б у Києві, надзвичайного стану "легітимним шляхом". Тож лідерам опозиції годилося б позбутися безпечності, навчитися прогнозувати розвиток подій, в тому числі, провокацій, своєчасно готувати запобіжні заходи, а ще краще – довірити цю непросту справу компетентним людям, які в силу свого досвіду та професійності з честю справляться з дорученням.

...Під вечір у неділю на Банковій все відбувалося за підступним сценарієм. Братки "штурмували" приміщення АП, "тітушки" спочатку розпалювали пристрасті, підбурюючи мітингуючих ламати міліцейський кордон і прискаючи газом в очі правоохоронців, а тоді гамселили тупими ударами по головах людей, які й не підозрювали, що потрапили в провокаційні тенета вишколеної гебні. Ситуацію намагався "розрулити" Петро Порошенко *(світлина вгорі)*, який закликав не піддаватися на провокації. До здорового глузду притомних людей апелював популярний співак Сашко Положинський. Але й у їх бік полетіли камені провокаторів. А коли із засідки вискочили "спецпризначенці" начебто кримської прописки, запобігати кровопролиттю, яке старанно планувалося, було пізно. Від катувальних знарядь "бійців" не могли врятуватися ні народні депутати – їх били з особливою люттю, ні журналісти – тих катували з вигуками "вот тебе свобода слова". "Били ногами й палицями, – розповідає оператор каналу "Євроньюз" Роман Купріянов. – Якийсь чоловік намагався вступитися, але його теж побили, набагато сильніше. Чоловік, який намагався мене врятувати, кричав, що це преса, не бийте". Ніхто не зреагував і на бейдж "преса", який був на журналістові. Здавалося, що працівники ЗМІ були в "спецпризначенців" під особливим прицілом. Адже в неділю 47 журналістів повернулися із редакційних завдань з розбитими головами, розтрощеними камерами, поламаними руками, ногами, ребрами. "Беркут", звісно, за це покарано не буде, бо ж діяв він "правильно" – і кров пролили, і журналюг провчили.

Після бійні на Банковій "спецпризначенці" хапали всіх, хто потрапив під руку. Кидали на землю і... змушували цілувати їм ноги. Невже хтось із нас простить їм і владі (!) таке приниження? Ніколи!

Покалічених людей пакували в "автозаки" й везли в міліцію. Їх збиралися притягнути до відповідальності... за побиття "Беркуту". До речі, потерпілі є серед його "бійців", але вони, скоріш за все, жертви "тітушок", які мали забезпечити "доказову базу" для запровадження надзвичайного стану. У вівторок Шевченківський суд розглядав справи дев'яти мітингувальників. П'ятьох із них, покалічених "Беркутом", привезли з лікарні швидкої допомоги, де їх утримували в режимі суворої секретності і під наглядом міліції. Їх звинувачують у спробі захопити АП та спротиві... "Беркуту" за статтею 294 ККУ. Суддя ухвалила рішення про запобіжний захід – утримання трьох із них під вартою впродовж двох місяців. Звичайно, нікого із "тітушок" не притягнули до відповідальності, оскільки вони – нікчемно бойовий резерв влади. МВС, яке першого грудня повідомило таке: "До правопорушень біля Адміністрації Президента причетні понад 300 радикально налаштованих членів "Братства", які діяли під керівництвом Дмитра Корчинського", через два дні вже не захотіло досліджувати причетність головного "братка" до провокацій. Схоже, влада поки що не здає своїх опричників. Вона їх "спише" потім – в утиль...

Ольга ДМИТРЕНКО

ГЕНПРОКУРОРУ НА ЗАМІТКУ

ЗРАДА БАТЬКІВЩИНИ

Марія БАЗЕЛЮК

Севастопольські регіонали звернулися з листом до президента чужої країни з проханням окупувати Українську державу. Вчинений злочин підтверджено документом. Проте акт державної зради досі не зацікавив ні Генеральну прокуратуру України, ні керівництво Партії регіонів, яке, схоже, й санкціонувало лист Путіну.

Ініціатором ганебного для всієї країни звернення виступив депутат Севастопольської міської ради від Партії регіонів такий собі Сергій Смольянінов. А регіонали міськради ідею підтримали.

"Просимо ввести на територію країни війська Російської Федерації для захисту від армії США та їх НАТОвських агресорів", – говориться у зверненні. Лист Путіну розмістили на порталі "Севастопольського вече", де й проводиться збір підписів усіх, занепокоєних "порятунком країни від американських агресорів". Севастопольські регіонали-зрадники все-таки порадили Путіну "погодити з урядом України введення на її територію збройних сил РФ". Одне слово, щоб усе було на добровільній основі: Україна просить – Кремль допомагає.

У зверненні, зокрема, зазначено, що внаслідок відмови українського народу та Президента Януковича від підписання "грабіжницької асоціації з Євросоюзом", західні спецслужби та їхні агенти намагаються "повалити законну владу в Україні". Для цього, стверджують регіонали, організовані заворушення і проплачені мітинги в ряді міст України.

Офіційний заклик до окупації країни іноземними військами мав би спричинити негайне реагування Генерального прокурора України – з усіма законними заходами з метою захисту незалежності та суверенітету нашої держави. Якщо для Генпрокурора звернення до Путіна – не зрада Батьківщини, а норма, то його негайно мав би відправити у відставку Президент. Але ж і він мовчить. Якщо ж дії найвищих державних урядників в Україні паралізовані і країною заправляє "смотрящий" від Путіна, то як нам, патріотам України, захищати свою Батьківщину від ворога в нашому домі, як не за законами революції?

У Криму дислокується велике військове з'єднання іноземної держави – Чорноморський флот, морська піхота якого 1993 року "прославилася" дикою жорстокістю в Грузії, куди прибула на запрошення Шеварднадзе (!) рятувати його режим від законно обраного президента Звіада Гамсахурдія. Згодом головорізи із ЧФ вчинили криваве місиво в Чечнії, а 2008 року – знову в Грузії. ЧФ, у складі якого перебуває потужне розвідувальне управління ГРУ, сьогодні загрожує самому існуванню Української держави. Щоб "рятувати" в Криму "своїх граждан", тим паче, "по просьбе трудящихся", Путін навіть не буде себе обтяжувати зайвими церемоніями з Януковичем. І тоді знову "потече сторіками кров у синє море". Розчарую холуїв, владоможців, угодовців і просто безпечних: проллється кров не тільки тих, для кого Україна понад усе, а й ваша та ваших дітей. 1995 року у чеченських Самашках російські "бойци" стріляли в голови двомісячних хлопчиків з вигуками "Вирастет – бандит будет!". В Україні вони вбиватимуть з криками "Вирастет – хохол будет!" Ото й уся відмінність. Пишу про це абсолютно відповідально: звірячий оскал російської воячини на власні очі і не раз бачила під час журналістських відряджень у "гарячі точки".

Влада не хоче і неспроможна захистити український народ. Зате в Україні є потужний потенціал оборони – ветерани військових формувань, розвідки, спецслужб, аналітики, дипломати, державні діячі, люди високого громадянського обов'язку (ніхто не має монополії на патріотизм!), цей потенціал спроможний запобігти катастрофі, створивши мозковий центр, який не лише зробить аналіз реальної ситуації в Україні на предмет її національної безпеки, а й систему заходів для її гарантії. А поки що наша Батьківщина вступила в смугу тривожних очікувань. І це – не паніка. Це поклик сумління.

ПРАВДА КЛИЧЕ

"Я ВІРЮ В УКРАЇНУ І МОЛЮСЬ..."

Виступ координатора Народного комітету захисту України Дмитра Павличка на Євромайдані 28 листопада 2013 р.

Слава Україні!

Вікторе Федоровичу, ви маєте звання президента України, здобуте в нечесній боротьбі, і до того часу, коли ви заявили про свій намір підписати Угоду про асоціацію України з Європейським Союзом, ви були не українським президентом, а руйнівником всього цінного, що наша держава здобула за правління Кравчука, Кучми і Ющенка.

Ви надали Росії право "тимчасового" керування частиною нашої території, чим безкарно порушили територіальну цілісність України, ви організували й підписали антиконституційний закон Колісніченка-Ківалова про другу державну мову, чим розкололи мовну єдність в управлінні нашою країною, підсилили москалізаторські тенденції у внутрішній політиці України. Ви продемонстрували зневагу до мови, котра є найважливішим державотворчим чинником національної незалежності України.

Ви ні разу не виступили із закликом до державних чиновників на всій території та в усіх державотворчих інституціях України опанувати мову народу, який століттями боровся за свою державність і гинув у боях з окупантами та в тюрмах, збудованих ними. Ви не дозволили собі сказати ні разу найсвятішої правди, що серед окупантів України найжорстокішими були московські царі та червоні московські кати. Ви – за духом не будівничий, а нищитель України, ви несете повну відповідальність за промосковську освіту, яку нашій молоді нав'язує ваш міністр Табачник.

Ви ні разу не зустрілися з видатними українськими письменниками, науковцями, митцями, які не бояться говорити в очі правду, живуть Україною, й неоднораз зверталися до вас із відкритими листами. Ви оточили себе лише лакузами.

Раптом, чую, ви стали на чолі євроінтеграційного, історично вмотивованого руху нашої нації до об'єднання з Європейським Союзом, до відновлення своєї давньої європейської ідентичності, до родини західних і центральних європейських вільних народів. Мислячa Україна засвітилася пошаною до вас, ладна забути ваші совкові поклони Кремлю. Але перший крок, яким ви обіцяли ступити на європейському шляху, ви перший не маєте сміливості зробити. Ви дали наказ прем'єрові Азарову зупинити процес підготовки до вашого підпису під Угодою у Литві, ви самі собі заборонили те, що як президент України повинні вчинити у Вільнюсі, і наказати іншим українцям зробити в своїй праці і в мисленні своєму.

Ви начебто турбуєтеся за бідних українців, боїтеся великого безробіття, пов'язаного з нашим рухом до технологічно розвинутішої за нас Європи, але хто віддав російським промисловим магнатам стільки виробничих потужностей України, що тепер ми, як держава, не можемо зробити крок без їхнього дозволу?

Якби ви були патріотом України, то за гроші, нагромаджені в західних банках українськими олігархами та вашими синами, можна б рік утримувати мільйон бідних та безробітних українців. Ви ж добре знаєте, що Європейський Союз – це насамперед стрімкий розвиток добробуту, відсутність бідних у державі.

Ні, пане Янукович, ви не думаєте про бідних, а дбаєте насамперед про те, щоб, не дай Боже, не розлютився Путін на вашу суверенну поведінку, ви не можете позбавитися страху перед відновлювачем імперії. Ви подібні до тих українських гетьманів, які служили Москві та голосно клялися в любові до України. Вас назвали в Москві новим Мазепою, але замість того, щоб пишатися цим іменем, ви проголосили відступ від вашої добре вибраної, справедливої політики, яка могла б вам забезпечити другий термін президентства. Ви хотіли б відкласти вступ України до Європейського Союзу, але до якого часу? Якщо ви завтра 29 листопада 2013 року у Вільнюсі не підпишете Угоду про асоціацію України з Європейським Союзом, то вже ніколи не підпишете, бо президентом України вдруге не будете!!!

Я вірю в Україну і молюсь,
Щоб її до ніг не бралась рабства
грузь,
Я вірую, що вернеться вона
До свого слова, хліба і вина,
До європейських родичів своїх
З невольничих, скривавлених доріг,
З катівень, де вмирала і росла,
Прийде до свого храму і житла,
Як той владика, що з Сибіру в Рим
Скатованим прийшов, але святим!

НА ПУЛЬСІ

Глава Меджлісу: "ВР Криму, закликаючи до надзвичайного стану, виконує завдання ПР"

Голова Меджлісу кримськотатарского народу Рефат Чубаров *(на фото)* **вважає, що Верховна Рада АРК, звертаючись до Президента із закликом вжити рішучих заходів для наведення порядку в країні аж до введення надзвичайного стану, керувалася інструкціями правлячої Партії регіонів.**

"Вони (кримські депутати) виконують партійну вказівку: провести позачергове пленарне засідання і запропонувати Президенту, щоб він ввів надзвичайний стан. Сьогодні вони це зробили, але зробили дуже грубо і в небезпечний для кримського суспільства спосіб", – заявив Чубаров.

"Деякі мої колеги ступили на небезпечний шлях – це розхитування України. В Україні дійсно є небезпека для територіальної цілісності. Ці мої колеги не хочуть не тільки цього розуміти, вони сприяють тому, щоб Україна дезінтегрувалася. Це для мене є головною небезпекою", – заявив голова Меджлісу.

Чубаров також вважає, що реакція кримського парламенту на події в Києві не є адекватною, враховуючи ситуацію в країні і, зокрема, в Криму.

"У ці дні, коли є дійсно політична криза в Україні, нам треба просто проаналізувати ситуацію в кримському суспільстві. Нам потрібно було б приступити до пошуку шляхів вирішення проблем у Криму. Нам треба було хоча б сказати про те, що кримська влада готова відверто і у відкритій формі обговорити це з кримським суспільством", – сказав він.

Як відомо, в понеділок кримський парламент направив Президенту звернення із закликом вжити всіх заходів для припинення діяльності деструктивних сил в країні і відновлення громадського порядку, не зупиняючись перед введенням надзвичайного стану.

За направлення звернення на позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради Криму проголосувало 76 депутатів з 78, які взяли участь в голосуванні.

Кримські патріоти вийшли на акцію протесту проти жорстокого розгону Євромайдану в столиці

Активісти національно-патріотичних політичних і громадських організацій Криму зібрались 30 листопада на акцію протесту проти кривавого розгону силовиками Євромайдану в м. Києві. Про це повідомляє голова Кримської організації Конгресу Українських Націоналістів Василь Овчарук.

На центральній площі Сімферополя зібралося близько сотні небайдужих городян і рушили до Головного управління МВС України в Криму. Під стінами міліцейського головуправління вони розгорнули плакати з написом "За що ви б'єте наших дітей?". Учасники пікету у виступах закликали міліцію та владу не порушувати законодавство і не застосовувати силу проти мирних мітингувальників. Акція пройшла без сутичок.

Голова Кримського Конгресу наголошує, що кримські патріоти не збираються сидіти склавши руки, і завтра відбудеться чергова акція на підтримку євроінтеграції України та проти застосування сили проти мирних мітингувальників.

Прес-служба КУН

ОВВА!

Пшонка погрожує Євромайдану

Суди вже винесли рішення стосовно захоплення будівель демонстрантами в центрі Києва. Про це заявив генеральний прокурор України Віктор Пшонка. "Стосовно усіх захоплених приміщень є рішення суду з чіткою вимогою звільнити захоплені будівлі", – заявив він.

Як повідомлялося, мітингувальники Євромайдану, що вимагають відставки уряду та Президента, зараз контролюють будівлю КМДА, Будинок профспілок та колишній Жовтневий палац.

Варто відзначити, що напередодні початку мітингів на підтримку євроінтеграції в 20-х числах листопада було винесене судове рішення щодо заборони встановлення в центрі Києва малих архітектурних форм. Пізніше з'явилася постанова, згідно з якою в центрі Києва були заборонені масові акції.

УП

 ПОГЛЯД

МИ МОЖЕМО! МИ ХОЧЕМО! МИ ПОВИННІ!

Тарас ПРОЦЕВ'ЯТ,
Народний депутат України
2-го скликання

У новітній Україні вперше, на двадцять третьому році незалежності пролилася кров. Кров на Майдані Незалежності. Кров наших дітей. Ще по-дитячому наївних, але окрилених ідеалами свободи, людської гідності, вільного життя. Вдивляючись в їхні обличчя на світлинах студентського Євромайдану, ловиш себе на думці – як схожі вони на обличчя молоді, членів ОУН та бійців УПА 30-40 років – такі ж чисті, цілеспрямовані, одухотворені та романтичні.

Але ніч 30 листопада показала, що в незалежній Україні є й інша молодь – бійці спецпідрозділу "Беркут", для якої немає нічого святого, для якої людське життя – ніщо, для якої покалічити, а може й убити беззахисну людину, – що комара. Сталінсько-енкаведистський садизм виявився живучішим, аніж ми думали. Тому як ніколи на часі законодавчо зрівняти в Україні нацизм-комунізм-фашизм і ввести кримінальну відповідальність за їх пропаганду.

А почалося, на нашу думку, з малозрозумілого для широкого загалу рішення Конституційного суду України про скасування конституційної реформи 2004 року та протизаконного повернення до Конституції 1996-го. Як показав час, повернена Конституційним судом концентрація влади в руках Президента, якщо він аморальна людина, – смертельно небезпечна для всього суспільства. Результат – знищення парламентаризму та прийняття під диктовку президента та уряду антинародних законів, тотальна корупція, небачений до цього дерибан бюджету, віджим великого та знищення малого і середнього бізнесу, відтік інвестицій, ручні суди, замовні слідчі та прокурори і як результат – прірва злиденного існування для більш ніж 85 відсотків громадян України, яка з кожним днем поглиблюється. Але найстрашніше те, що вкрали не лише все що можна було вкрасти, знищили все, що можна було знищити. Вкрали Надію у наших дітей та намагалися знищити їхню гідність. Надію жити в Європейській цивілізованій державі, у якій поважають права і достоїнство кожної людини. Жити в державі рівних можливостей, в якій кожен має шанс реалізувати себе, в якій соціальні програми – приорітет, в якій міліція захищає громадян, а не калічить їх, в якій кожен може добитися справедливості та правди через суд, в якій політики та чиновники за найменшу брехню або підозру у корупції негайно подають у відставку. Наша молодь та більшість громадян хочуть жити по-людськи. Тому всі вийшли на майдани. Та як з'ясувалося, у нас країна глухих та брехливих керманичів.

Нинішня політична ситуація в Україні нагадує серпневий путч в СРСР 1991 року. Невелика купка можновладців на чолі з президентом та урядом, підім'ята та куплена Путіним, намагаються, всупереч волі народу, розвернути країну на 180 градусів та повернути тоталітарне правління, масові репресії, втягнути Україну в новітній СРСР – Митний союз, в якому керує Росія, або, як мінімум, – спровокувати громадянську війну та розкол країни. Як результат – втрата незалежності України.

Тому Євромайдан повинен мати не лише запальні лозунги, але й політико-правовий план дій. Відставка уряду, на жаль, провалена, хоча незрозуміло для чого було домагатися голосування постанови про недовіру Кабінету міністрів, знаючи, що не вистачає голосів депутатів

На нашу думку, необхідно зосередитись на поетапному вирішенні проблем для досягнення цілей Євромайдану.

1. Сконцентруватися на консолідації нової парламентської більшості навколо ідеї скасування Верховною радою України 226 голосами, протиправного рішення Конституційного суду України щодо неконституційності внесення змін у Конституцію 2004 року введення в дію Конституції 1996 року. Таким чином наша держава поверне собі статус парламентсько-президентської, а уряд (за винятком прем'єр-міністра) призначатиметься не одноособно президентом, а прем'єр-міністром та парламентською більшістю. Це шлях до повернення народним обранцям гідності, відповідальності та самостійності в ухваленні рішень. Думається, що багатьом із народних депутатів набридло буди "кнопкодавами" та "тушками", рабами однієї людини.

2. За таких умов реальною стає відставка уряду Азарова, призначення нового прем'єр-міністра та уряду народної довіри, який відновить євроінтеграційні процеси.

3. Найскладніше досягти наступної, поставленої Євромайданом, цілі – відставки президента. Адже імпічмент президента в парламенті за нинішніх умов з правової точки зору маловірний. І не тільки тому, що для початку процедури імпічменту необхідно більше двох третин голосів (300+1), а для завершення ще більше – три чверті голосів (337+1) народних депутатів. Відсутні закони про імпічмент, який чітко виписував би його правову процедуру, а також закон про спецпрокурорів, які повинні розслідувати протиправні дії президента та доповідати Верховній Раді для прийняття нею рішення про імпічмент. Тут у пригоді нам може стати прецедент із нашої новітньої історії 1993–1994 років. Тоді Президент Кравчук та Верховна Рада втратили довіру переважної більшості громадян. Більшість народних депутатів знайшли в собі мужність та політичну волю прийняти політико-правове рішення – спеціальний закон про проведення нових парламентських та президентських виборів. Таким шляхом перша стратегічна ціль Євромайдану може бути досягнута – перезавантаження влади, уникнення небезпеки громадянської війни та розколу країни.

4. Новообраний президент, виконуючи волю більшості громадян, підписує Угоду про асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом, забезпечує повне, об'єктивне та всебічне розслідування усіх протиправних дій "попередників" та притягнення винних до передбаченої законом відповідальності.

Це шанс уникнути нинішніми можновладцями суду Лінча та вимолити гріх Ірода – гріх дітовбивства.

Україна і український народ не зверне із шляху до Європи.

03.12.2013 р., м. Київ

 ПОЗИЦІЯ

Консули України у США обурені діями української влади

ЗАЯВА
Почесних консулів України в США з приводу різкого повороту єврокурсу Президента та спонтанних Євромайданів в Україні

Ми, почесні консули України у США, висловлюємо щире здивування з приводу раптового призупинення євроінтеграційного процесу України заявою прем'єра Азарова, а також глибоке обурення щодо брутального побиття молодих учасників всенародного Євромайдану в Києві. Ми засуджуємо використання силових методів для здушення мирного користування конституційними правами.

Дії української влади, які суперечать законові України про зовнішню політику щодо інтеграції в ЄС та євроатлантичні системи колективної безпеки, викликали справедливе здивування з боку політиків міжнародного співтовариства і збурили українське суспільство до тієї міри, що в Києві та багатьох містах України постали протестні Євромайдани. Незгоду з поверненням Києва у сферу диктованого впливу Москви висловили сотні тисяч українських громадян, які на всенародному Майдані здійснюють пряму демократію.

Виправдувальні аргументи президента Віктора Януковича, озвучені на саміті ЄС у Вільнюсі для реалізації програми Східного партнерства, суперечать національним інтересам України. А заклик президента спільно сісти за переговорний стіл з Єврокомісією у надуманому форматі ЄС – Російська Федерація – Україна, тоді коли це справа виключно двосторонніх переговорів, серйозно підважує державний суверенітет України й повертає Українську державу в політичну залежність від сусідньої держави-гегемона, що є згубним для незалежного розвитку України.

Влада, яка своїми діями відчужилася від народу, тим самим змусила народ вийти на вулиці та майдани з протестом. Молодь усеї держави й опозиційні сили відкрито висловлюють свою незгоду з політикою капітуляції влади й закликають український політикум до зміни курсу й відставки уряду. На ці демократичні вимоги опозиційних політиків, а також на конституційне право громадян на свободу слова й мирних зібрань та протестів, влада мовчала й дала лише одну відповідь: брутальне побиття "беркутівцями" безборонної української молоді. Разом із тим, владні сили організували явно провокації з метою перетворити мирні демонстрації у силові протистояння.

Тоді, коли усе українське суспільство й впливові політики демократичного світу одностайно засудили застосування брутальної сили "беркутівців" проти мирних демонстрантів, влада відмовчувалася, тихцем вибачалася, але не засудила антиконституційної природи свавільних дій силових структур проти безборонних мітингувальників.

Відмова від підписання уже готової в результаті тривалих переговорів Києва з Брюсселем Угоди про асоціацію з ЄС і зону вільної торгівлі, яку український народ гостро й рішуче засуджує, є достатньою причиною для відставки уряду прем'єра Азарова. Разом із кризою Партії регіонів, яку почали покидати обурені й не згідні народні депутати, опозиційна коаліція у ВРУ покликана створити оновлену виконавчу структуру й накреслити програму реформ, яка має задовольнити головні вимоги, висловлених на Євромайдані в Києві та по всій Україні: відновлення євроінтеграційного процесу, готувати нові вибори – і президентські, і парламентські, докорінно реформувати соціально-економічну систему в державі.

Ми з українським народом, який має право висловитися без страху переслідування, а тим більше фізичного побиття.

Від дій чинної, але проваленої влади, залежатиме наша готовність надалі виконувати повноваження Почесних консулів у США й служити інтересам українського народу та демократичної держави.

Тарас ВАРВАРІВ, Почесний консул України, Штат Арізона
Богдан ФЕДОРАК, Почесний консул України, Штат Мічиган
Андрій ФУТЕЙ, Почесний консул України, Штат Огайо
3 грудня 2013 року

 РАЗОМ – МИ СИЛА

Євромайдани України стали потужним об'єднавчим чинником

Євромайдани України, київський насамперед, стали об'єднавчим чинником, де члени різних політичних партій, громадських організацій, просто активні люди відчули себе громадянами єдиної держави, яка, безперечно, у недалекому майбутньому стане повноправним членом вільної європейської сім'ї.

Жодні політичні, ідеологічні, мовні, національні, вікові, освітні відмінності учасників українських Євромайданів не стали роз'єднуючи фактором.

Незважаючи на перепони, свавілля влади і силовиків, серця всіх громадян, які виходили чи іншими способами підтримували Євромайдани, наповнились гордістю за те, що народ України з'єднався у прагненні свободи та кращого життя. І таке прагнення ми побачили у всіх куточках України: у Львові, Києві, Донецьку, Запоріжжі, Криму, Одесі, Вінниці, Дніпропетровську…

Єдиного не визнав наш народ – безрідного, кримінального, азійського непотребу, який облудним шляхом заволодів державними посадами та відверто знущається над нашим європейським народом.

Але за мудрим висловом древнього мудреця – "І, це мине!".

Мине, навіть так швидко, як воно й не сподівається, а ми докладемо всіх зусиль, щоби його позбутися, і продовжити наш швидкий рух до нашого дому – до Європи!

В'ячеслав БЕРЕЗОВСЬКИЙ,
Голова Вінницької ОО КУН

На фото: Представники Конгресу із Поділля: В'ячеслав БЕРЕЗОВСЬКИЙ (крайній праворуч) та Володимир БОРЕЙЧУК (поруч) на Євромайдані у Києві разом із активістами кримськотатарського народу. Наші прапори – єдині – вони європейські!

ГРУПА "ПЕРШОГО ГРУДНЯ"!

МИ ЗНОВУ Є!

Пам'ять про День свободи 22 листопада і про український майдан затоптано. Регіони посіли керівні посади з певністю, що то назавжди. Український народ працював, платив податки і нарікав на чужу владу.

Чужа влада не боронила відзначати 80-річчя Голодомору, який нищив людину саме в тих голодних східних регіонах. Влада не боронила народу відводити душу лайкою на її адресу.

А от напередодні саміту ЄС Янукович з котячою посмішкою зупинився і повернувся до народу спиною. Так, наче він цар-самодержець.

Нарешті, народ не витерпів і вийшов на Майдан з вимогою відставки уряду і переобрання президента.

Президент показав зуби і вночі випустив своїх погромників під команду "фас!". Погромники били молодь по-бандитськи, до крові. Втікачі знайшли прихисток у Михайлівському монастирі.

Темні сили дурної влади не розуміли, що то кінець її легітимності. Той, що перейшов межу закону, – уже моральний банкрут.

Майдан змагає відставки уряду і переобрання президента. Півмільйонний майдан через голову януковичів оголошує курс на інтеграцію з Європою. З одного боку, це звучить переконливіше для світу, ніж коли б це робив малошанований уряд України. З другого боку, потрібно дотримуватися законного порядку.

Майдан чекає і скандує: "Ре-во-лю-ція!". І то справді революція, тільки не у більшовицькому сенсі.

Майдан самоорганізовується, майдан самозахищається. Майдан витворює той особливий клімат моральності, коли кожен дає свій позитивний внесок, витворює дух братерства і солідарності.

Якби цей дух зберегти в українському суспільстві, то це був би український внесок в європейську спільноту.

Для когось євроінтеграція – то зміна візового режиму. Але Європа має вже занадто багато клопотів з емігрантами. Європа цікавиться Україною як стабільним партнером, самодостатнім в економічному і культурному відношеннях.

Ми цікавимося Європою як мирним сусідом, де давно утверджено примат закону і порядку, де можна вірити і співпрацювати. Нам уже досить того сусідства, яке простягає руку допомоги і при цьому нечутно промовляє: "А ноги ви уже самі простягнете".

Звичайно, європейське партнерство вимагає не тих показних реформ, на які погоджується Партія регіонів…

Нам потрібно реформувати совка так, щоб він прийняв чесні правила і дотримувався їх без нагляду.

Нам потрібно виробити той тип людини, який гидує хабарем і лукавством.

У нашому суспільстві легалізувався куплений баран – на двоє корит. Від Української держави він бере корм, а від сусідів заробляє на розкіш, і навіть не приховує цього. Він своїм прикладом формує за собою отару…

Європа прагне бачити українську людину, яка виражає гідність Незалежної Держави. Тільки тоді ми будемо рівні з рівними. І така людина у нас підростає. Треба тільки змінити правила гри, утвердити закон, і люди мають його дотримуватися, як дотримуються правил дорожнього руху.

Від ініціативної групи "Першого грудня" на майдані Незалежності 1 грудня було зачитане звернення до всіх присутніх учасників – "Не бійтеся". Кардинал Любомир Гузар благословив мирний форум на добру справу, в якій морально вмотивовані цілі досягаються чесними засобами, а зло перемагається добром.

Майдан тоді входить в історію, коли він відкриває у ній нову сторінку.

Євген СВЕРСТЮК,
учасник ініціативної групи "Першого грудня"

ПИЛЬНУЙ!

ДЕМАРШ ПІД БАЛАЛАЙКУ

Україна сподівалася на підписання Угоди з ЄС про асоціацію до самісінького ранку 29 листопада. Не зважаючи на раптові зміни тональності заяв Віктора Януковича після втаємниченої зустрічі з Путіним, на рішення Кабміну про "призупинення євроінтеграції" та брутальні вигуки Миколи Азарова в парламенті, не зважаючи навіть на "фахові" підрахунки Інституту економічного прогнозування щодо необхідності фінансових компенсацій з боку ЄС Україні в 160 мільярдів євро, які безсоромно взяли на озброєння Янукович і Ко у Вільнюсі, – ми сподівалися на диво. При цьому враховували, на крайній випадок, людський фактор, мовляв, ну не захоче не позбавлений амбіцій Президент України тинятися в путінських попихачах, в останню мить чоловічий гонор не дозволить йому бути кремлівським пахолком: адже доля посилає йому шанс увійти в історію державним мужем, а не вляпатися в неї посміховищем.

Вірила окрилена мрією про гідне європейське майбутнє українська молодь. На головному Майдані столиці багатотисячне студентське віче скандувало: "Україна – це Європа!" і закликало: "Підпиши!" Не сталося... Схоже, у Вільнюсі він пам'ятав лише вимоги Путіна і вперто добивався від лідерів ЄС неможливого: зробити Росію "третьою стороною" на переговорах з ЄС. Неважко уявити таку картинку: поки В.В.П. нахабно диктує вимоги європейцям, понурий В.Ф.Я. сором'язливо колупає піч. Та сватання не відбулося.

Правду кажучи, пережити цю національну ганьбу не легко, особливо, коли маєш родичів і друзів у країнах близького і далекого зарубіжжя. Вони не збагнуть, як 47-мільйонний народ дозволяє кермувати собою диким людям, які відверто обслуговують інтереси чужої держави, власну ж розглядають лише як територію для пограбування. Думаю, цей нестерпний біль чи не найдужче переживала молодь – та, що вийшла на майдани країни, і та, що після демаршу Януковича збиралася вийти на акції протесту. А вийшла вся країна...

Погром Євромайдану

Режим вирішив застосувати до студентів "превентивні" заходи – покарати за дух свободи, провчити, щоб нині і в майбутньому боялися вельможного кнута. 30 листопада, о 4-й годині ранку влада направила громити Євромайдан своїх найлютіших опричників. Кадри цього жорстокого побоїща обійшли весь світ. Дикі, тупі наїзники, звиродніввши від запаху крові, трощили голови і обличчя юних українців, топтали їхні тіла, наздоганяли на київських вулицях тих, кому пощастило вирватися з рук бузувірів. Декому із студентів вдалося добігти до Михайлівського золотоверхого і врятуватися від розправи. Храм прихистив українських дітей і зачинив двері перед ординцями. Так в Україні чинила Церква ще в часи монголотатарської навали. А нині Патріарх Філарет благословив Михайлівський монастир стати прихистком для активістів Євромайдану "Церква не може стояти осторонь у найскладніші моменти історії", – сказав глава УПЦ КП. Людина, яка має в серці Бога, не може віддавати наказ катувати своїх братів во Христі...

...Кажуть, напередодні візиту у Вільнюс, Янукович навідувався на дачу Віктора Медведчука. "Смотрящий" Путіна в Україні передав останні розпорядження хазяїна. А коли за гебістським планом акт зради звершився, Медведчук, схоже, вирішив не залишити В.Ф.Я. вибору та постарався, аби прив'язати його до Москви кров'ю українських громадян, яка й пролилася в ніч на 30-е.

У відповідь першого грудня, в 22-у річницю доленосного референдуму про Незалежність України, понад півмільйона її громадян вийшли на Майдан Незалежності...

Ольга ДМИТРЕНКО

ГОЛОС МАЙДАНУ

ПОБОЇЩЕ

Перший раз "Беркут" налетів на Майдан близько півночі. Я була серед того живого щита на Хрещатику перед евакуатором, на який силоміць мали загнати авта з підсилювачами звуку для сцени Євромайдану. В першому "арештованому" мікроавтобусі сидів колишній гендиректор ТВІ Микола Княжицький. З міліцією конфлікт пробував залагодити Луценко. Ще бачила депутата Андрія Шевченка. В якісь момент евакуатор почав розвертатися. Ми це зрозуміли, як вирішену проблему, і зааплодували. І тут раптом – звірячий крик, перед очима купа скафандрів. Від удару впала на коліна, але притрималась руками. Якийсь спецназівець перечепився за мене. І трохи сам не звалився. У цій каші тебе гамселили незалежно від статі і віку. Ти – просто сміття, від якого треба очистити територію. Але мені пощастило. Наші хлопці з Майдану буквально висмикнули мене з цього місива. Далі допомогла отямитись якась жіночка з Кременчука, яка приїхала у відрядження і потрапила в епіцентр побоїща.

Треба сказати, що опівночі на Майдані було ще досить багато людей. І спецназівці, які спочатку оточили нас, відійшли. Народ з Майдану почав розходитися близько другої ночі, коли демонтували екранні кріплення перед стелою. Річ у тому, що люди зрозуміли це так, ніби Майдан згортають. І дуже образились, що про це їх ніхто не попередив. Мало того, ні в кого було спитати. Студенти Могилянки, які стояли четверту ніч, казали, що це вперше, коли їх залишили напризволяще. Мимоволі складалося враження, що створюються умови, аби усі розійшлися і роз'їхались по домах. Адже налаштованість Євромайдану на революцію не зійшлася з баченням ситуації політиками. Меседжі про довготривалу роботу, ретельну організаційну підготовку президентських виборів, які прозвучали і в резолюції студентського страйкому, і у виступах лідерів ОО, не задовольнили учасників віче.

На третю годину ночі на Майдані залишалося ще як мінімум чоловік двісті. Сиділи біля діжок з дровами, грілися, співали повстанських пісень. Взявшись за руки, водили хоровод навколо стели. Неподалік від неї, теж у колі молилися галицький священик УГКЦ із своєю парафією, просячи в Бога міцності духу, щоб гідно пройти випробування…

Слід зазначити, що протягом усього вечора серед нас снували "тітушки" із трубами і прутами, які в декого стирчали з рукавів. Хто був з національним прапором, хто із стрічками… Але більшість цією мімікрією нехтувала. На застереження про їхню масову присутність охоронці відповідали, що не мають їх чіпати, поки ті не розпочнуть бійку…

Атака "Беркута" і "тітушок" по зачистці Майдану почалась о четвертій ранку. Це час, коли людина відчуває максимальну втому від безсоння. Людей зігнали під купол стели Незалежності і там хапали, кидали на землю, били. Ніхто не чинив спротиву. Співали свій наймелодійніший у світі гімн…

Ольга РІЗНИЧЕНКО

РЕВОЛЮЦІОНЕРУ НА ЗАМІТКУ

КРИВАВА... "ЙОЛКА" ТА ЯК ЇЙ ПРОТИСТОЯТИ

Володимир ШЕВЧЕНКО,
полковник, президент вертолітної федерації ім. І.Сікорського, народний депутат України ІІ скликання

Як показали останні події – історія повторюється. По-звірячому побито людей, які вийшли на вулиці Києва, щоб захистити свої цінності. Побиття було схоже на поведінку загарбників.

Люди, що рятувалися від побоїв, сховалися в храмі на Михайлівському майдані за кількасот кроків від колишньої Десятинної церкви, в якій від монгольських нападників ховалися люди далекого 1240 р. і яка цими нападниками була зруйнована.

Це нагадує й події не такі давні, коли під час похорону на Софіївському майдані Патріарха Володимира 18 липня 1995 р. Дмитро Табачник, тодішній глава Адміністрації Президента, дав команду спеціальним військам МВС, що були намуштровані придушувати виступи в системі відбування покарань, застосувати силу проти учасників похорон. Саме тоді озвірілі міліціянти кричали "Бей хохлов", рвали й топтали державні прапори України тощо. Били тоді всіх тих, кого лише могли наздогнати. Діставалося жінкам, дітям і літнім людям. Таким чином вже тоді спецпідрозділи МВС було застосовано проти народу, на вірність якому вони приймали присягу.

Під час Помаранчевої революції мені довелося бути в приміщенні Адміністрації Президента на перемовинах. Я був вражений. Всі спецпризначенці, які були там, не мали нічого спільного з українцями, а нагадували бойовиків із спецпідрозділів Російської Федерації. Саме звідти, мабуть, їх і привезли, про що свідчили і розмови між ними, і наколки на тілі тощо. В очах – озвіріння й бажання рвати на шматки українців. Потім з'ясувалося, що це були спецпідрозділи з Криму, Донецька і Луганська з етнічних росіян ("русскіх", які прийшли бити "хохлов"), які були громадянами України. Так було й на Софіївському майдані під час згадуваної вище події. Історія повторюється в тій частині, коли Президент, щоб зберегти свою владу, використовує криміналітет із тих регіонів України, де є значний відсоток проросійського населення, залучаючи його до служби у спецпідрозділах. Саме з цією метою вище керівництво України і розпалює в ній міжнаціональну ворожнечу, щоб, граючи на ній, утримуватися при владі. Тим більше, що це, з огляду на одвічну ненависть "русского чєловєка" до українців, робити не так вже й складно. Для цього достатньо підняти з глибин свідомості "русского чєловєка" його вороже ставлення до українців.

Наші відомі на весь світ спортсмени (футболісти, боксери тощо) останнім часом об'єднали націю. На стадіонах вихідці і з Луганська, й зі Львова, незалежно від регіонального походження, співали національний гімн і розмахували національними прапорами (Євро-2012, бій Кличко-Повєткін). Це об'єднало всю Україну. Навіть Крим не був винятком. Наш боксер Усик, затанцювавши у Лондоні гопак, викликав цим неабиякі симпатії англійських вболівальників.

Сьогодні це все зруйнував Віктор Янукович. Вище керівництво нашої країни провокує в ній міжнаціональну ворожнечу. Особливо це виявилося останнім часом, оскільки владу в країні захопив криміналітет виразно окресленого регіонального походження.

Учасникам масових заходів слід чітко розуміти, що бійці спецпідрозділів МВС – це не звичайні міліціянти, треба розуміти їхню психологію. Їх роками вишколюють задля того моменту, коли зможуть випустити на людей, яких вони по-звірячому ненавидять і почуваються як мисливці на полюванні. Звичайні люди для них – це лише здобич, об'єкт для побиття і знущання. Це звірі, вишколені на те, щоб нападати на людей. Вмовляннями їх не зупинити.

Колись, в роках 1992–1993, мені довелося розмовляти зі знайомими бійцями спецпідрозділів з Миколаєва. Вони говорили, що для них не має значення конкретна людина, що у випадку виконання завдання їх переповнює бажання – нападати й бити. І то були просто натреновані міліціянти. А що говорити про тих, яких роками вишколюють з цією метою? Не забуваймо, що на службу до цих спецпідрозділів набирають здорових чоловіків з відповідними фізичними даними.

Тому учасникам масових заходів треба навчитися захищати себе. Можливо й добре, що теперішні євроінтеграційні протести відбуваються значною мірою стихійно, без керівництва політиків. Але для самозахисту організація таки потрібна. Саме відсутність цієї організації і спричинила в ніч на 30 листопада масове побиття молодих людей. Протистояти виявилося непросто. Бійці спецпідрозділів МВС – молоді чоловіки відповідної статури, вагою під 100 кг, вихідці з південних і східних регіонів України, виховані у дусі ненависті проти всього українського, вишколені й забезпечені відповідними обладунками, складають неабияку небезпеку для звичайної людини. Тому вони й кричали "Бєй хохлов!", "Вот вам Європа!", "В Євросоюз захотєлі, сраниє хохли?", виловлюючи людей, що рятувалися, і добиваючи лежачих.

При цьому кийки вони використовують з порушенням правил. Кийки призначені лише для нейтралізації, а не для побиття людини. Тим більше такої, яка втікає, або й просто лежить. Побиття людей для бійця спецпідрозділу не може бути метою. Проте в останніх подіях на Євромайдані це мало саме такий вигляд.

Характерним виявом поведінки цих нелюдів, що утримуються коштом українського народу, є їхній напад на будинок Національної Спілки Письменників на Банковій, біля Адміністрації Президента. Переслідуючи людей, які там ховалися, вони увірвалися до цієї поважної установи й почали бити всіх, хто їм траплявся, в тому числі й письменників, і трощити все, що потрапило під руку. Така поведінка є типовою для криміналітету, а не для правоохоронців. І це були бійці спецпідрозділів з Криму, Луганська й Донецька, виховані в дусі кримінальної московської субкультури. Особливо це стосується Криму, де людям постійно товчуть, що Крим – це "нікакая нє Украіна", що він однаково невдовзі стане російським. Україна, як держава української нації, цьому нічого не протиставляє, а в той час в Криму іде відверта підривна ідеологічна війна проти неї. За останні 20 років у південно-східних регіонах України ціле покоління виховане в антиукраїнському дусі. Саме з цього середовища, значною мірою криміналізованого, і набирають бійців спецпідрозділів МВС, які використовуються для придушення природних прагнень українців, що не відповідають прагненням криміналітету, котрий заволодів Україною.

Щоб протистояти спецпідрозділам МВС, треба дотримуватися певних правил, продиктованих усвідомленням того, що вони бачать у нас лише жертв і не зупиняються перед пролиттям нашої крові.

Треба організовувати дружини самозахисту. Виготовляти обладунки, подібні до тих, що їх мають спортсмени-регбісти: жорстку негнучку пластмасу на спину, на руки (під низом має бути м'який паралон), каску на голову, захисні пластини для передпліч. Насамперед слід звернути увагу на захист суглобів. На руки можуть вішатися пластикові пляшки, що амортизують удари. Все це має надійно фіксуватися скотчем.

Майте на увазі, що у вас вільні дві руки, а у бійця спецпідрозділу одна рука зайнята щитом, якого він не кине, бо несе відповідальність за нього. Тому тактика боротьби має бути спрямована на нейтралізацію кийка у спосіб його перехоплення двома руками при спробі нанесення удару. При цьому не можна самим у хід пускати кийок. Можна лише захищатися. Тим більше, що удар кийком бійця спецпідрозділу нічого не дасть, бо він добре захищений.

В разі використання спецпідрозділом газу слід намагатися зривати з його бійців протигази.

Протестувальники мають сформувати загони з кремезних чоловіків, захищених описаними вище обладунками, і шикувати з них передню шеренгу, яка не повинна бути розімкненою в жодному разі. Шеренга має заступати собою інших. Для цих людей не завадить вишкіл із застосуванням описаних вище обладунків. Дуже важливо, щоб перша лінія учасників протестних акцій не була розірваною, бо тоді бійці спецпідрозділу починають переслідувати людей, вони звіріють, бо беззахисність жертв збуджує їх. Натомість впорядкований захист змушує їх поводитися стриманіше.

Влада знає, що сформовані в київському і західно-українському регіонах спецпідрозділи можуть не піти проти людей. Тому в цих регіонах штати спецпідрозділів зменшуються, а натомість збільшуються у таких регіонах як Крим і Донбас.

За останні три роки МВС перетворилося на злочинну структуру, яка живиться за рахунок кримінального середовища відомого регіонального походження і активно співпрацює з криміналітетом того ж регіону. Це міністерство, власне, стало невід'ємною частиною кримінального світу, існуванню якого якраз і загрожує євроінтеграція. Ставши на бій з останньою, працівники МВС захищають від неї той світ, в якому звикли жити і почуватися комфортно, як купівлю посад, судових рішень, підробку за гроші документів попереднього слідства, сприяння грабунку людей через відбирання рухомого і нерухомого майна тощо. Останнім часом не помічено випадків, коли працівники МВС були на боці простих людей або громад у захисті їхніх законних інтересів.

Отже, нам потрібна країна, в якій панував би європейський порядок. Сподіватися ж, що Віктор Янукович підпише договір про асоціацію з Євросоюзом, від самого початку було марно. Бо це був би для нього прямий шлях до втрати влади і неможливості після цього сховатися в Російській Федерації, як він це зробив після Помаранчевої революції. З іншого боку "негативним", як для нього, європейським прикладом є те, що багато державних керівників Європи навіть не за такі вже, в порівнянні з нами, значні провини потрапляли за грати.

ОФІЦІЙНО

ЯКЩО НЕ ЗАРАЗ – ТО КОЛИ?

Заява Проводу Тернопільської обласної організації Конгресу Українських Націоналістів

Ми, українські націоналісти, глибоко стурбовані ситуацією, що склалась останніми днями в нашій державі. Влада вчергове підірвала до себе довіру та похоронила наші сподівання на краще майбутнє. Відмова від підписання Асоціації про партнерство та співробітництво із Європейським Союзом не лише відтермінувала початок модернізації економіки нашої держави, але й поставила перед перспективою залишатись в радянському болоті ще на довгі роки.

Світова історія знає багато прикладів, коли політична верхівка не прислухалась до свого народу, а чинила з державою на свій розсуд. Часто на власну вигоду. Віктор Янукович, відмовляючи в цивілізаційному поступі нації, послуговувався не інтересами держави Україна та прагненнями її громадян, а, фактично, вчинив на догоду Російській Федерації, яка в нахабний спосіб вже кілька місяців, з порушенням усіх світових норм та міжнародних домовленостей, тероризує українського виробника.

На наше глибоке переконання це є ніщо інше, як зрада національних інтересів Української держави, а події ранку 30 листопада довели, що В. Янукович і уряд Азарова несуть пряму відповідальність за ситуацію в Україні. Сьогодні силовикам через московських резидентів віддають накази калічити наше майбутнє – нашу молодь. Усе, на що спромоглись Янукович і Азаров, то це на два сльозливі обурення на сайтах своїх відомств. Ми вважаємо таку ситуацію великою ганьбою для нашого народу.

Тернопільська обласна організація Конгресу Українських Націоналістів вимагає за недотримання виконання ст. 3 Конституції України:

Віктору Януковичу негайно скласти з себе повноваження Президента України та передати функції управління державою Верховній Раді України;

Верховній Раді України негайного звільнити із займаних посад та притягнути до кримінальної відповідальності Прем'єр-міністра України Миколу Азарова (за злочинну бездіяльність) та Міністра внутрішніх справ України Віталія Захарченка (за злочинне розпорядження щодо брутального побиття мирної демонстрації Євромайдан і городян міста Києва);

Верховній Раді України створити слідчу групу та заслухати її звіт щодо причин відмови підписувати Угоди про Асоційоване членство з ЄС;

Верховній Раді України внести пропозицію щодо формування нового складу українського Уряду за результатами консультацій із парламентськими та позапарламентськими політичними партіями;

Верховній Раді України, враховуючи важке економічне становище держави та численні скарги на діяльність, ініціювати чисельне скорочення та широкомасштабне реформування силових структур України (Прокуратури, Судів, МВС та СБУ);

Верховній Раді України забезпечити незалежне розслідування подій, що мали місце на Майдані Незалежності міста Києва в ніч на 30 листопада 2013 року та звільнити без збереження пільг нелюдів у погонах, що вдались до катування мирних людей.

Вимагаємо від членів Партії регіонів покаяння.

У разі невиконання наших вимог, наданих Конституцією України, залишаємо за собою право ініціювати акти громадянської непокори.

З нами Бог і Україна! Якщо не зараз – то коли?

Слава Україні! Героям слава!

1 грудня 2013 року

ОФІЦІЙНО

Звернення Проводу Львівської обласної організації Конгресу Українських Націоналістів

Дорогі співвітчизники!

29 листопада увійде в драматичну історію України, на жаль, не днем нашого європейського відродження, а днем зради інтересів українського народу. Цього дня українська нація зазнала приниження особою, яка себе пихато називає гарантом. Що може гарантувати цей державний чолов'яга, який порушив Конституцію, закон та власні обіцянки? Для нього та усього діючого режиму закони не писані, а християнські та морально-людські принципи є чужими.

Складається враження, що країною керують напряму з Кремля. А отже, Янукович втратив після Вільнюського провалу не лише власну гідність, а й контроль над собою. Перебуваючи в неадекватному стані ця людина не може більше керувати 46-мільйонною державою. А дезинформація, що шириться у московських ЗМІ, лише підтверджує ці підозри.

Білорус за походженням, Янукович, мабуть, надалі ще більше намагатиметься мавпувати свого сусіда – президента. Але Україна – не Росія і не Білорусь. Україна – це Європейська християнська суверенна держава!

Вимагаємо:

– негайної відставки кривавого Президента, злочинного Кабінету Міністрів;

– утворення перехідного тимчасового уряду з представників опозиції, громадськості та моральних авторитетів Нації;

– проведення позачергових парламентських і президентських виборів.

Кожен, хто вважає себе цивілізованим європейцем, українцем, зобов'язаний піти з рядів злочинної Партії Регіонів, із владних посад. Хто цього не вчинить добровільно і негайно, буде покараний через люстрацію позбавленням права обіймати будь-які державні посади довічно.

Влада пройшла точку неповернення, влада зробила виклик українському народу і всьому цивілізованому світу!

Ми програли бій через брутальний підступ, але, об'єднавшись, маємо виграти битву за Українську Європейську Державу!

Геть зрадників України!

Долучаймося активно до акцій громадянської непокори!

Слава Україні! Героям слава!

З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ

Відзначили ювілей

1 грудня 2013 р. у центральному Народному домі м. Івано-Франківська ОО КУН відзначила своє 20-річчя. Святкова академія розпочалася спільною молитвою та Гімном Українських націоналістів "Зродились ми великої години".

Слово привітання до учасників свята тримали: голова ВБ ОУН-УПА Карпатського краю Фотій Володимирський, колишній голова обласного проводу Євген Гірник, голова обласного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів Василь Сав'юк, директор обласного Центру Національного Відродження ім. С. Бандери Василь Попович, голова обласної організації ВЛУЖ Стефанія Костюк та голова обласної молодіжної організації КУН Ярослав Коретчук.

Із доповіддю про історію ОО КУН виступив її голова Богдан Борович. Крок за кроком, сторінка за сторінкою, спливає час, а добрі справи, які зробила ОО КУН, залишаються. Розкопки останків жертв комуністичного терору у Пшеничниках, Єзуполі, Більшівцях та багатьох інших місцях, будівництво пам'ятників Степану Бандері у Ст. Угринові та Івано-Франківську, створення обласного музею визвольної боротьби Карпатського краю, музею С. Бандери у Ст. Угринові, участь у революційних подіях у Києві і області та сотні інших заходів.

Після виступу Б. Боровича голова секретаріату зачитав рішення обласного проводу про нагородження 93 осіб пам'ятними відзнаками "ХХ років Конгресу". Серед них засновники ОО КУН Олексій Щерба, Степан Каспрук, Василь Скрипничук, Євген Гірник, Л. Ріпецька. Святковим концертом та Гімном України закінчилася академія з нагоди 20-річчя ОО КУН. Всі присутні кунівці проголосували за відставку уряду Азарова та В. Януковича і влилися в ряди учасників всеобласного мітингу-протесту проти побиття мирних громадян у Києві "Беркутом".

Роман САЛИГА,
голова секретаріату ОО КУН

СВІДЧАТЬ ПОТЕРПІЛІ

ДАНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ – ПРО ТЕ, ЯК ЙОГО БИВ "БЕРКУТ"

Про те, як "Беркут" розганяв Євромайдан у ніч з 29 на 30 листопада, розповів один із потерпілих – данський правозахисник, журналіст Йоханнес Вамберг Андерсен.

"Вранці, 30 листопада, ближче до п'ятої ранку, я ходив по Майдану, зустрічався з людьми, яким вдалося уникнути міліцейського насильства", – говорить Андерсен. За словами правозахисника, він ходив по Хрещатику і фотографував на телефон людей, які ще залишалися на Майдані.

"Я пішов у бік вулиці Городецького, але там мені міліціонери сказали йти назад. Я з ними говорив по-англійськи", – розповідає Андерсен. Коли його завернули з Городецького, Йоханнес відійшов убік, до нього підійшов український фотограф, який був весь побитий.

"Видно було, що він у шоковому стані. Потім я побачив, як міліціонери напали на людей і почали їх бити кийками і ногами. Все це я знімав на камеру мобільного телефону", – говорить правозахисник.

У якийсь момент представники правоохоронних органів, помітивши його й те, що він знімає, підбігли до нього і почали бити.

"Вони били мене палицями і кричали: "Стерти! ". Я тримав свій мобільний і не віддавав. Вони били мене, не перестаючи", – розповідає Андерсен.

У якийсь момент Йоханнес закричав, за його словами, гучним нелюдським голосом. Чи то крик так подіяв, чи то міліціонери зрозуміли, що він не віддасть телефон, але йому вдалося звільнитися і втекти.

"Я прийшов додому, виклав відео і ліг спати. До лікарів поки не звертався, але у мене явні симптоми струсу мозку. До міліції я теж не звертався, бо не бачу сенсу", – каже правозахисник.

Уже кілька днів Андерсен перебуває в шоковому стані через ці події, оскільки його вперше побили співробітники правоохоронних органів. За його словами, якби де-небудь в Європі мітингувальники сиділи на асфальті або на тротуарі, то представники правоохоронних органів мали б їх підняти і винести звідти ледве не на руках.

"Якби навіть там були екстремісти, то якщо вони вже перестали проявляти агресію до поліції, їх також бити було б не можна", – підкреслює журналіст.

Пояснення розгону "Беркутом" Євромайдана установкою ялинки, на думку Андерсена, є безглуздим. Для таких дій причини повинні бути більш суттєві. На думку правозахисника, після того, що сталося в ніч з 29 на 30 листопада, ті, хто допустив подібне, повинні подати у відставку.

"Оглядач"

ПАМ'ЯТЬ

У Дрогобичі на меморіалі "Тюрма на Стрийській" встановлено "Дерево пам'яті"

У літописі життя нашого народу чорними рядками закарбовані події, що стосуються Голодомору та політичних репресій. Смерть мільйонів заморених голодом, катівнями, концтаборами українців невідкупною карою лягла на совість комуно-більшовицького режиму.

У Дрогобичі сталінський терор залишив свій кривавий слід у колишній тюрмі НКВС, що на вул. Стрийській, 3. Саме там, у нелюдських муках, умирали нескорені сини і доньки України.

Сьогодні на цій, просякнутій людською кров'ю, землі облаштовано Меморіальний комплекс "Тюрма на Стрийській". Це дрогобицька стіна плачу, пантеон звитяги і мучеництва.

23 листопада у рамках заходів, які відбулись у Дрогобичі до 80-ої річниці Голодомору, у знак увічнення пам'яті жертв політичних репресій, на меморіалі "Тюрма на Стрийській" встановлено та освячено "Дерево пам'яті". Це символічна кована калина, яка складається з окремих гілок, кожну з яких виготовив певний регіон: місто, село чи політична партія, громадська організація на знак пошанування жертв Голодомору та політичних репресій даної місцевості.

До творення "Дерева пам'яті" долучилися: влада міста Дрогобича, народний депутат України Роман Ілик, Трускавецька міська рада, Дрогобицька райдержадміністрація, громада Миколаївського району Львівської області, громада с. Залужани Дрогобицького району, Дрогобицька міська організація Конгресу Українських Націоналістів, Координаційна рада блоку національно-демократичних сил Дрогобиччини, відділ освіти Дрогобицької міської ради та навчальні заклади міст Дрогобича та Стебника, молодий талановитий коваль Роман Домін, який виготовив чотири гілки дерева, відмовившись від гонорару за роботу, Дрогобицька виправна колонія №40, працівники якої допомогли у виготовленні стовбура символічного дерева, а також працівники КП "Комбінат міського господарства".

На даному етапі проект "Дерево пам'яті" триває. Тож долучитися до виготовлення символічної гілки калини не пізно.

Дрогобицьке "Дерево пам'яті" символізує і свічку пам'яті, і символ України – калину.

Ми завжди пам'ятатимемо своїх героїв, заморених голодом, катівнями і засланнями. Хай вікопомною буде їхня жертва!

Прес-служба Дрогобицької МО КУН

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник та шеф-редактор – Степан Брацюнь,
головний редактор – Марія Базелюк.

Редакційна колегія: Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08
e-mail: nacija@ukr.net

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 3б, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видрукувано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 14 000 прим.
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9